

תקציר שבו אני, הרב יצחק הכהן, מציג את עצמי

(תקציר של מספר קטעים מספר החזיונות של חיבור שמים וארץ והגעת אליהו הנביא)

כיצד נודע לי תפקידי לראשונה:

בקיץ שנת תשנ"ד (1993) הודיע לי מדיום נוצרי, שנפגשתי אתו במקרה, שנשמתי היא נשמת שר התורה (מאוחר יותר נודע לי שבשמים רצו שנשמה גבוהה כוללת בנצרות, בדור זה, תודיעה על המיניו). חשבתי כי הוא מתכוון לכך שאהיה רב גדול. מכיוון שלא האמנתי במדיומים לא התייחסתי ברצינות לדבריו.

מתקשרת אחרת אמרה לי, מאוחר יותר, שאני שר התורה ומסרה לי דרישת שלום מהמדריכים הראשונים שלי, שביניהם רבי עקיבא, רבי שמעון בר יוחאי, רבי מאיר בעל הנס, שמואל הנביא, אליהו הנביא והמלאכים מיכאל וגבריאל.

בשנת 1997 הגיע אלי אליהו הנביא, במציאות, בדמות רב חרדי (הוא טען ששמו יששכר וכי הוא ראש ישיבה בירושלים והגיע לכולל שלנו לגיוס כספים להכנסת כלה, בדיעבד התברר לי שהוא אליהו הנביא) ופנה אלי בשם "שר התורה" (וזה כדי שגם היהדות תכריז על מינוי, בבוא העת). מאוחר יותר למדתי שמסר שמתקבל 3 פעמים הוא מסר שעומד להתגשם בקרוב.

התגלות ראשונה (שאר ההתגלויות והמשימות שהוטלו עלי מפורטים בספר "ההכנות לחיבור שמים וארץ ולהגעת אליהו הנביא"):

הייתי בבית. התחיל רעש חזק מאוד. על הקיר החשוף ריצדו צלליות. רותקתי למיטה כך שכל גופי היה עקוד מבלי יכולת לזוז. לא יכולתי להזיז את פי ואת עיניי. כל גופי היה מאובן.

נשמתי הגיעה לגלגל השמים, שבו ראיתי כעין 3 גלגלים מחוברים. הם נראו כמו גלגל הגה באוניה, שהוא עגול, ובהיקפו יש ידיעות, כמו של ספינה, הנראות כמו כלים זכריים של ברית קודש.

הגלגלים היו מחוברים ומהידיות של הגלגל האמצעי יצאו קרני אור חזקות ביותר המחזיקות 8 כוכבי לכת. הגלגל הראשון מהשלושה היה כבוי, וממנו לא יצאו אנרגיות להחזקת כוכבי הלכת, וגם לא מהגלגל האחרון.

מגלגל השמים הגעתי לכניסה להיכל המקדש העליון ביותר, בעולמות הרוח של עולמות אינסוף, הנקראים עולמות האריות, שבו הייתה מנורת שבעת ושאר כלי המקדש.

ראיתי את עצמי עולה במעלית מיוחדת, שהיא מעין משטח שאין בו קירות. על המשטח מצוין מגן דוד שיש בו 8 קודקודים, הבנוי משני ריבועים. בעולמות תחתונים יש למגן דוד 6 קודקודים (בנוי משני משולשים) המציינים את עולמות התיקון בעולם הרוח שבכל עולם. הגעתי לראש המנורה, ושם ראיתי מלאך לבוש בגדי זהב. כל הכותונת שלו הייתה בצבע זהב והיה לו מקל, מעין נר ארוך מזהב, שבו היה

מדליק את הנר השני במנורה כשהנר הראשון היה דלוק. ממדי המנורה היו עצומים והמלאך היה כגפרור לעומת הנר שהדליק את המנורה.

אולם ההיכל זהר בצבעים שונים. אורות הקרינו על הקירות שמות הוי-ה זוהרים בצבעים שונים. מאוחר יותר נתנו לי להיכנס לקודש הקודשים ובו ראיתי את השומרים, שהם מלאכים עליונים, מיכאל וגבריאל, הנקראים כרובים, שהיו על ארון הברית העליון ביותר, שבו נמצאות נשמות אדם וחווה המתקנות. בהיכל היו כרובים נוספים.

הסבר החיזיון, שאותו קבלתי רק לאחר מספר שנים :

הייתי עקוד כדי למנוע את התנגדותי ליציאת נשמותי לעלייה בעולמות מרוחקים מיליארדי שנות אור, כדי להראות לי משם את העולמות.

הגלגלים הראו את סדר הגאולות. הגלגל הראשון (התחתון) היה גאולת מצרים, האמצעי- גאולת עולם בן דוד (תפארת), והגלגל האחרון- גאולת משיח דוד, המציין את עולם הנשמה ומעלה. מעולם נשמה זה נפלו אדם וחווה בחטא עץ הדעת לעולם הרוח, שהוא הגלגל האמצעי. קרן שיצאה מהגלגל האמצעי החזיקה את כוכב הלכת, כפי שאמר איוב בפרק כ"ו: "ז'... תִּלְהָ אֶרֶץ, עַל-בְּלִי-מָה". די בכך שהקב"ה יצווה והקרן שמחזיקה את כדור הארץ תתקרב או תתרחק מכוכב אחר, אנו נושמד במהירות, והארץ תשנה את פניה. הארץ מאוזנת על ידי כוכבים אחרים וכל תזוזה ביניהם תיצור שינויי אנרגיה שיגרום לנזקים חמורים. הרים יהפכו למישור ומישור להרים והים יציף אזורים וייסוג ממקומות אחרים, ככתוב בתהילים פרק ע"ז: "יט קול רעמד, בגלגל--האירו ברקים תבל; רגזה ותצעש הארץ".

מגלגל השמים, שהיה במלכות הכתר שבעולם אצילות (שם נמצאת ליבנת הספיר), הגעתי לעולם אדם קדמון (עולם יחידה), הנקרא עולם השור. בעולם זה, שהוא היום השלישי, נבראו העצים והדשאים, והוא אזור עולם פתחי נידה של אימא שכינה עליונה, ושם הייתה הכניסה להיכל (ההיכל מציין את עולמות הנשרים, ואת עולמות הנרתיק של האישה. בעולמות תחתונים, שהם עולמות הנפש והרוח, מציין התנין את עולמות הנרתיק). שם הייתה המנורה, תבליט המנורה ההפוכה ושאר כלי המקדש.

המלאך שבא להדליק את המנורה נראה בגודל גפרור לעומת הנר שהדליק את המנורה שממדיה כמיליארדי שנות אור. הכהן שהדליק את המנורה הוא המלאך גבריאל, הנר השני בהיררכיה. כל נר במנורה משקף עולם, והמנורות ההפוכות בחיזיון מראות לנו 2 צדדים :

א. הנר הראשון משקף, במנורה העליונה, את עולמות החסד בעולמות אינסוף, שהם עולמות האריות, והממונה המלאך מיכאל.

ב. הנר הראשון מראה, במנורה התחתונה, גם את גאולת מצרים. הנר השני את גאולת בית דוד (ממונה המלאך גבריאל), הנר השלישי את גאולת דוד המלך, המציין את עולם בינה (נשמה). הנר הרביעי את גאולת דוד המלך כנשיא, המציין את עולם הרוח שבעולם אצילות (חיה), ככתוב בתהילים פרק פ"ט פס' ל"ז: "וכיסאו כשמש נגדי". השמש מציינת את עולם הרוח שבעולם אצילות, שהוא היום

הרביעי לבריאה. בעולם בינה שבעולם אצילות דוד המלך הופך לנשיא, ו-ה' יורד כמלך על כל העולמות.

שמתי לב שאולם ההיכל זוהר כולו בצבעים שונים. אורות שונים הקרינו על הקירות שמות הוי-ה זוהרים. מאוחר יותר נתנו לי להיכנס לקודש הקודשים ובו ראיתי את השומרים, שהם הכרובים שהיו על הארון. **מאוחר יותר** הסבירו לי, בכל החלומות והחזיונות, שהם המלאך מיכאל והמלאך גבריאל, הנקראים בהיכל קודש הקודשים שומרי הסף.

למקום זה, נאמר לי, נכנסו רק מספר נשמות והם אדם הראשון, לפני ולאחר החטא, שת, חנוך בן ירד, נח ואחריו אברהם, יצחק ויעקב, יוסף, משה, יחזקאל הנביא (שהגיע רק עד להיכל מכיוון שהיה בגלות ולא בארץ ישראל. רק בארץ ישראל יש חיבור שמים וארץ, כי היא שייכת לנשמות בני ישראל שיצאו ממצרים, שהיא עולם התיקון) ואני, יצחק בן מרים הכהן. כל הקירות של קודש הקודשים וההיכל היו בשמות הוי-ה משמות שונים כדי להגן על **ארון הברית**, המציין ביצית מופרית המכילה עובר, של נשמת אדם הראשון ואשתו חוה המתוקנים. פעמים רבות הגיעה נשמתי לקודש הקודשים ושם שהיתי והסבירו לי שצריך להתאזן כשעולים בעולמות. יש סודות רבים מדוע השאירו אותי שם, את חלקם אני כבר יודע וחלקם עדיין לא.

הכרובים על הארון מראים את שורש נשמתו של אדם ראשון וחוה אמנו. בצד ימין המלאך מיכאל, המציין את עולמות החסד ועולמות הזכר = תפארת = רוח, והוא הממונה על עולמות אלה. בצד שמאל המלאך גבריאל, המציין את עולמות הגבורה ועולמות האשה = מלכות, והוא הממונה על עולמות אלה.

בתחילה התפעלתי מהמקום ומקדושתו. מאוחר יותר נאמר לי מי ביקר שם ושרק לי ניתן האישור להיכנס, לאחר אבותינו הקדושים שהזכרתי למעלה, ואז הבנתי את גודל המעמד.

מה קרה מאז?

- היו ויש לי התגלויות ומסרים רבים מעולמות עליונים, כולל כל הנבואות שניתנו לכל הנביאים כדי להבין היטב את מה שקיבלו, וזאת לאחר לימוד הסמלים הכתובים בתנ"ך (כמו עופות, צמחים, צבעים, מקומות, זמנים, חיות וכו'), כי פתרונות החלומות והחזיונות הם באמצעות סמלים אלה, כי תמונה שווה אלף מילים. עליתי בעולמות, ואני רואה בעולמות הנבואה, שהם מעל עולמות הקדושה (עולמות רוח הקודש ומלכות שדי) ובהם, בניגוד לעולמות הקדושה, אין מלאכי טומאה.
- הוטל עלי להכין את הגאולה, על ידי השמדת מלאכי הטומאה, שנוצרו מחטא עץ הדעת ועד היום, בעזרת מלאכים עליונים, צבא ה', וקדושים אחרים. בין השאר, השמדנו את דומא, מלאך הטומאה, שמשה רבנו שמר עליו בגיא פעור, מיום מותו, לבל יקטרג על עם ישראל וכך שחררנו את נשמת משה. כמו כן השמדנו את לויתן נחש בריח (מלאך טומאה שנוצר מחטאו של אדם באכילת פרי עץ הדעת), את לויתן נחש עקלתון (מלאך טומאה שנוצר מחטאה של חוה באכילת פרי עץ הדעת), את התנין אשר בים (מלאך טומאה שנוצר מחטאי בני האלוקים ששכבו עם בנות האדם),

את לילית ואשמדאי וגם את רוב הממונים על מלאכי הטומאה בעולמות מלכות הנפש ובעולמות הרוח (עולמות הלב). מאוחר יותר הושמדו גם הרשימו (העקבות) שלהם בכל העולמות, כולל עולמות הרוח והמלכות בעולמות אינסוף, המגיעים לעולמות הרחם של אמא שכינה עליונה, ששם נשמת אדם וחוה בסוף תיקונם.

הרשימו של מלאכי הטומאה הגבוהים, שנוצרו ע"י אדם וחוה וע"י נשמות גבוהות ביותר, כמו אברהם, משה, שאול ודוד, מגיע לרחם אמא שכינה עליונה, שבעולמות אינסוף, ויוצר אנרגיות שליליות בכל היקום ולכן חשוב להשמידו.

- הוטל עלי ללמוד וללמד את תורת משה לעם ישראל, ככתוב במלאכי פרק ג': "א הִנְנִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי, וּפְנֵה-דָרָךְ לִפְנֵי כַּבֵּן זָכְרוּ, תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחָרֵב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים". כדי למלא את תפקידי לימדו ומלמדים אותי, בעולמות עליונים, את התורה, כפי שקיבל אותה משה בסיני. קבלתי ואני מקבל את הפירוש הנכון והיחיד של התנ"ך, המחבר את כל חלקי התנ"ך לשלם ומושלם אחד שבו הכל הופך ברור והגיוני.
 - אני מחבר עולמות עליונים עם תחתונים.
 - אני מעלה נשמות מבני ישראל ונשמות העולם כולו מהשואל, בעולמות הרפאים, שנישבו ע"י מלאכי הטומאה. אני משמיד את מלאכי הטומאה ומביא את השבויים שנישבו אל המשפט.
 - אני כותב את ההסברים הנכונים לתנ"ך, כפי שאני מקבל אותם מעולמות קדושה עליונים, שהם עולמות הנבואה ועולמות הספירה העליונים.
 - אני כותב מאמרים שמסבירים את טעויות המוסלמים והנוצרים ומסביר את הטעויות בהלכות יהודיות שאינן נכונות וגרמו ליצירת מלאכי טומאה גבוהים רבים וע"י כך המשיכו את הגלות והייסורים של עם ישראל.
 - מלמדים אותי הלכות נכונות בעולם הנבואה. התורה שבע"פ, שקיבל משה רבנו, מפרשת את ההלכות שבתורה שבכתב ומסבירה מדוע ניתנו, וע"י כך מסבירה את היקום. רק ע"י הבנת התורה שבכתב ובע"פ שקיבל משה רבנו, כמקשה אחת, אפשר להוסיף הלכות. לרוב ההלכות שניתנו ע"י הרבנים אין אחיזה בתורה בע"פ ובכתב שקיבל משה רבנו ולכן אינן נכונות. נושא זה הוא בנפשנו ולכן אני מביא דוגמא אחת, מפורטת, שתדגים את ההבדל בין הלכות שקיבל משה מסיני, ושאותן אני מקבל משמים, ובין אופן קבלת ההלכות ע"י הרבנים.
- בספר ויקרא פרק ט"ו כתוב: "יח ואשה, אשר ישכב איש אתה שכבת-זרע--וְרָחַצוּ בַמַּיִם, וְטָמְאוּ עַד-הָעֶרְבִי". ההלכה היא, עפ"י הרבנים ועפ"י הפירוש בזוהר, בפרשת טומאה, שמצווה לקיים אישות בשבת ובחגים. זה הפירוש שנתן רבי שמעון בר יוחאי לרב יונדאי, לאחר שהאחרון תמה על האישור לקיים אישות במועדים אלה. ותירץ זאת בכך שתלמידי הישיבות לומדים תורה כל השבוע ואינם בביתם (מרכזי ישיבות בערים אחרות) וכשמגיעים הביתה הם משתוקקים למלכות (אשה).

הלכה זאת היא מרד בקב"ה ובאמא שכינה עליונה כי במועדים אלה הקב"ה ואמא שכינה עליונה והנשמות היתרות נמצאים בבתיים של עם ישראל וכל טומאה מסלקת אותם מהבתים. כאשר הבית טהור והאנשים טהורים יש השראת שכינה (שוכן) על הבית. כאשר אדם מקיים אישות או נטמא אין שכינה יכולה לדור בקרבתו. כאשר ניתנה הוראה מפורשת, כמצוטט לעיל, שהאדם טמא לאחר יחסי אישות, אין אף רב, גודלו ככל שיהיה, או נביא שיכולים לשנות ציווי זה, ככתוב בספר דברים פרק י"ג: "ב-כי-יקום בקרבך נביא, או חלם חלום; ונתן אליך אות, או מופת. ג-ובא האות והמופת, אשר-דבר אליך לאמר: גלכה אחרי אלהים אחרים, אשר לא-ידעתם--ונעבדום. ד-לא תשמע, אל-דברי הנביא ההוא, או אל-חולם החלום, ההוא: כי מנסה ה' אלהיכם, אתכם, לדעת הישכם אהבים את-ה' אלהיכם, בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. ה-אחרי ה' אלהיכם תלכו, ואתו תיראו; ואת-מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו, ואתו תעבדו ובו תדבקו ז-כי יסיתך אחיך בן-אמך או-בנדך או-בתך או אשת חיקך, או רעך (כולל גם רב פוסק) אשר פנפושך--בסתר לאמר: גלכה, ונעבדה אלהים אחרים, אשר לא ידעת, אתה ואתיך".

כדי להסביר את חומרתן של הלכות בניגוד לדעת עליון ובעיקר כשהן גורמות למלאכי טומאה לסלק מלאכי קדושה, אביא מספר דוגמאות.

אם כהן, בבית המקדש, היה טמא, מבלי שידע, היה הציץ שעל ראש הכהן הגדול מכפר על כך, ככתוב בשמות פרק כ"ח: "לו וְעִשִׂית צִיץ, זָהָב טָהוֹר; לח וְהָיָה, על-מצח אֶהְרֹן, וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת-עֹון הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְכָל-מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם; וְהָיָה על-מִצְחוֹ תָּמִיד, לְרִצּוֹן לָהֶם לְפָנַי ה'". אך אם הכהן ידע שהוא טמא ולמרות זאת נגע בכלי המקדש הוא נכרת מעמו, ככתוב בספר ויקרא כ"ב: "ג אָמַר אֲלֵהֶם, לְדַרְתֵיכֶם כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-יִקְרַב מִכָּל-זָרְעֶכֶם אֶל-הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִישׁוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל ל-ה', וְטָמְאָתוּ, עֲלֵיו: וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מִלְּפָנַי--אֲנִי ה'".

כלומר, כאשר הקריבו זבחים בבית המקדש היו מעוברים בכהנים מלאכי קדושה, שחיברו שמים וארץ וע"י כך את הקורבנות הקריבו כהנים עליונים, שהם מלאכים וכהנים תחתונים, שהם צמצום המלאכים. כאשר הכהן היה טמא היה מעובר בו מלאך טומאה. מכיוון שמלאך קדושה לא יכול להיות במחיצת מלאך טומאה הקרבת הקורבן נעשתה ע"י מלאך הטומאה, אך אם הכהן לא ידע אז הציץ השמיד את מלאך הטומאה, ואם ידע הביא נזק על עם ישראל. כך גם במשכב אישות ביום השבת. הקדושה מסתלקת, שמשמעותו סילוק ההורים מהבית יחד עם פמלייתם, הנשמות היתרות, מה שגורר עונש.

ואביא את דוגמת נדב ואביהוא.

אי קיום הלכות עפ"י דעת עליון יכול לגרום לאסונות נוראים, כפי שקרה עם הכהנים נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה. אש זרה אינה גחלים שהוכשרו להקרבת קטורת, כי הם ידעו את עבודתם. בספר ויקרא פרק י', בו מדובר על מקרה נדב ואביהוא, נאמר לאהרון, אביהם, לאחר מותם, שאין לשתות יין

ושיכר בעבודת הקודש. לפי זה הבינו המפרשים שנדב ואביהוא שתו יין ושיכר לפני עבודתם. אך בדברים פרק כ"ט כתוב: "ה' לָחֵם לֹא אָכַלְתֶּם, וַיִּין וְשִׁכָר לֹא שָׁתִיתֶם", כלומר, בני ישראל לא שתו יין ושיכר במדבר. אי אפשר היה לשמר יין במדבר, אלא בניסוך היין במזבח. היין נעשה ע"י סחיטת ענבים ונשמר ימים בודדים לפני שנחמץ ואותו ניסכו על המזבח. אם כך מהו אש זרה? אש = דינים, ככתוב בספר דברים פרק ל"ג: "בַּיָּמֵינוּ, ה' מְסִינֵנוּ בְּאֵרֶץ מִשְׁעֵיר לְמוֹ--הוֹפִיעַ מֵהָר פָּאֶרֶן, וְאֶתְהָ מְרַבֵּת קִדְּשׁ; מִיָּמֵינוּ, אֲשֶׁר (אֲשֶׁר דָּת) לְמוֹ", כלומר, בגמר התיקון של כל העולמות תעבורנה אמה שכינה עליונה ואמה שכינה כנסת ישראל מעולמות הדינים (= אש-דת) לעולם החסדים = צד ימין.

האש הזרה שהקריבו נדב ואביהוא היא הלכה זרה בניגוד לתורה, ככתוב בספר שמות פרק ל': "וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן, קֶטֶרֶת סַמִּים; בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר, בְּהִיטִיבוּ אֶת-הַנֶּהֱרֹת--יִקְטִירְנָהּ. ח וּבְהַעֲלֵת אֶהְרֹן אֶת-הַנֶּהֱרֹת בֵּין הָעֲרֵבִים, יִקְטִירְנָה--קֶטֶרֶת תָּמִיד לְפָנַי ה', לְדֹרֹתֵיכֶם". את הקטורת היו צריכים להקריב פעמיים ביום. זו ההלכה. בהקטרת הקטורת אנו פותחים את ליבנת הספיר כדי להוריד אנרגיות מאור שבעת הימים לעולם הזה, בצמצום מרבי, שמתרחש במעבר דרך העולמות. כאשר הקריבו את קטורת הבוקר הם הקריבו קטורת נוספת שהורידה אנרגיה עצומה נוספת לעולמות תחתונים שיכלה להשמיד את היקום. אלוהים הטוב והמיטיב, כדי למנוע אסון, העביר אנרגיה זו דרכו וממנו הועבר מעט מזער לנדב ואביהוא וחסלה אותם.

אי מילוי הלכות על פי ציווי ה', כלשונם, יכולה לגרום אסון, גם לעובר העבירה וגם לעם ישראל כולו. כך גם יחסי אישות בשבתות ובחגים, המרחיקות את השכינה מביתה ונחלתה, יכולים לגרום ליצירת מלאך טומאה גבוה ביותר, הנקרא "אף וחמה" שיכול להשמיד רבים מבני ישראל, ככתוב בספר דברים פרק ט': "יִטְּ כִּי יִגְרָתִי, מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה, אֲשֶׁר קִצַּף ה' עֲלֵיכֶם, לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם; וַיִּשְׁמַע ה' אֱלֹהֵי, גַם בַּפֶּעַם הַהוּא". נביא ה' יכול להשכיח את כעסו של ה' ואשתו מלכת השבת והתורה. גם הנשמות היתרות מסתלקות, כי אינן יכולות לחיות בכפיפה אחת עם הטומאה.

הקב"ה ומלאכיו שומרים על יְרָאֵי ה'. אך כאשר הם מזמינים אליהם מלאכי טומאה, במקרה של יציאה למלחמה, למשל, כאשר המחנה צריך להיות קדוש, כמו אדם מאונן או בא לו חלום ונשפך לו זרעו לריק הוא מזמין מלאכי טומאה למחנה. במלחמה, כאשר המחנה טהור אז מלאכי הטומאה אינם רשאים להיכנס ואז גם מלאכי הטומאה של האויב יושמדו. כאשר אנו, בני העם היהודי, שיצאו ממצרים, יוצרים מלאכי טומאה אנו מזמינים אותם להיכנס ומסלקים את השכינה. גם למטרת צרכים כבדים יש לצאת מחוץ למחנה כי כאשר יש זבובים גשמיים יש גם מלאכי טומאה, ככתוב בקהלת פרק י': "אֲזָבוּבֵי מִנֹּת, יִבְאִישׁוּ".

דוגמא נוספת של גודל האסון שגורם זימון מלאכי הטומאה, המגרשים את השכינה, היא מקרה יחיזקיהו המלך, אחד הצדיקים ביותר. הקב"ה שמר על ביתו אך יחיזקיהו הכניס לביתו משלחת מבבל במקום לקבלה מחוץ לביתו. מכיוון שזו משלחת גויים, שעבדו עבודה זרה, מלאכי טומאה היו מעוברים בהם. מכיוון שהכניס אותם למחנה שכינה, נגזר, בכעס ה', שממלכת בבל תכבוש את

ירושלים ואת ממלכת בית דוד. יש להיזהר מאד במילוי מצוות ה' ודעת רבנים לא יכולה לשנות זאת. ראה מה קרה בזמן התנאים שבית המקדש השני חרב, מה קרה בגירוש ספרד, בשואה, ובפוגרומים בכל הזמנים בכל הארצות.

בעניין יחזקיהו המלך כתוב בישעיהו, בפרק ל"ט: "וְהָיָה, יָמִים בָּאִים, וְנָשָׂא כָל-אִשָּׁר בְּבֵיתָךְ וְאִשָּׁר אֶצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה, בְּבָבֶל: לֹא-יִנְתָּר דָּבָר, אָמַר ה'." וּמִבְּנֵיךָ אִשָּׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ, אִשָּׁר תּוֹלִיד--יִקְחוּ; וְהָיוּ, סְרִיסִים, בְּהִיכַל, מְלֶכֶךְ בָּבֶל." כלומר ה', דרך ישעיהו, מודיע לו על גזר דין ראשון, שהתממש בחורבן בית ראשון. ובהמשך: "חַ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ, טוֹב דְּבַר-ה' אִשָּׁר דְּבַרְתָּ; וַיֹּאמֶר, כִּי יִהְיֶה שְׁלוֹם וַיָּאֵמַת בְּיָמָיו." את עונשו קיבל יחזקיהו בגלגולו, כרבי יוחנן בן זכאי שנאלץ להימלט מירושלים, לפני חורבן בית שני ולפני מותו, ככתוב בגמרא, בת קול הודיעה שיש להביא כסא ליחזקיהו המלך. כלומר רבי יוחנן בן זכאי, בגלגולו כמלך יחזקיהו, השלים את עונשו, ככתוב בישעיהו בפס' ח' למעלה, שבו חשב שאם הוא ימות לא יראה באובדן ממלכתו. אך מחשבת ה' היא שאנשים צריכים לתקן את תיקונם, גם בגלגולים, ולכן רבי יוחנן בן זכאי, גלגולו של יחזקיהו, לא נמלט מעונש חורבן הבית.

דוגמאות אלה באו להמחיש את החומרה בפסיקת הלכות שלא עפ"י דעת עליון. אין לשנות דבר בהלכות שבתורה שבכתב ובתורה בע"פ, כפי שקיבל אותם משה רבנו, אך הן עברו שינויים במשך הדורות. לכן נאמר במלאכי פרק ג': "אֲנִי שֶׁלַח מְלֶאכֶי, וּפְנֵה-דָרֶךְ לְפָנָי; ... כִּבְזִירוֹ, תוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדִי, אִשָּׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחָרֵב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים." מְלֶאכֶי = נביא משיח, בשם ה', המכין את הגאולה, שעליו נאמר בישעיהו פרק י"א: "בַּ וְנָחָה עָלָיו, רוּחַ ה'-רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת, וְיִרְאָת ה'. גַּ וְהִרְחִחוּ, בְּיִרְאָת ה'; וְלֹא-לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט, וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ." וְשִׁפְט בְּצִדֵק דְּלִים, וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעֵנְוֵי-אֲרָץ; וְהִכָּה-אֲרָץ בְּשִׁבְט פִּי, וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יָמִית רָשָׁע." על אותו מכין הגאולה נאמר בתהילים, לקראת בואו של המשיח, בפרק ק"י: "אֲ לָדוֹד, מְזִמּוֹר: נָאֵם ה', לְאֲדָנִי--שֵׁב לִימִינִי; עַד-אֲשִׁית אִיבֶיךָ, הַדָּם לְרַגְלֶיךָ."

- שימשתי ואני משמש כל הזמן סנגור לעם ישראל, בתפילותי ובתקשורת עם ה', במשפט של בני ישראל לפני הקב"ה, החל מהמשפט שהתקיים בשנת ה-תש"ס ב ט' באב. לאחר 12 שנה, כנגד 12 השבטים, ולאחר הכנת הגאולה ולימוד התורה, עפ"י מחשבת הבריאה שניתנה לי ע"י מלאכי עליון, קבלתי משימה חדשה, בתאריך ט"ו בכסלו תשע"ב, שבו נמסר לי שמדי שנה יש משפט לעם ישראל בשמים בתאריך ט"ו בכסלו, מכיוון שאלוהי ישראל נמצא עכשיו בגילוי פנים ויש להיזהר מפני עוצמת קדושתו, שנובעת מקרבתו אלינו, ויש להתחיל לשמור את חוקי התנ"ך וטהרה, ככתוב בתנ"ך.

כדי להבהיר את תפקידי, כסנגור לעם ישראל, אביא כדוגמה תקציר מהמשפט הראשון, שהיה בשנת התש"ס, היה הגדול ביותר, וכלל את כל התקופה, מיציאת מצרים ועד היום, כולל שתי הגלויות, ואת קבלת שרביט הסנגוריה, שנמצא אצלי כל הזמן, ישירות מהקב"ה ואמא שכונה עליונה. המשפט התקיים לאחר שהושמדו חלק גדול מראשי מלאכי הטומאה, במהלך טיהור וניקוי עולמות הרוח (רוח

= תפארת = יצירה) ועולמות הנפש (עשייה), במיוחד מלאכי טומאה גבוהים ביותר שלא הושמדו ביציאת מצרים והקב"ה נאלץ להוציא את עם ישראל ממלכותיהם. מלאכי טומאה אלה הסיטו את עם ישראל לעבור על חוקי התורה, למרות יציאתם ממצרים והניסים הגדולים שנעשו להם. מלאכי טומאה אלה כוללים את מלאכי הטומאה שהוזכרו למעלה ואת העמלקים, לסוגיהם, שנוצרו ע"י חטאי האדם במשך הדורות ובמיוחד ע"י עם ישראל שיצאו ממצרים.

התבקשתי להכין את משפט ה' על בני ישראל, ככתוב בישעיהו פרק א' פס' כ"ז: " כַּז צִיּוֹן, בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה; וְשָׁבִיָּה, בְּצַדִּיקָה", ובפרק נ"ד: " יִזְכֹּרְךָ כָּל-כְּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ, לֹא יִצְלַח, וְכָל-לְשׁוֹן תִּקְוִים-אֲתָדָּ לְמִשְׁפָּט, תִּרְשָׁעֵי; זֹאת נִחְלַת עֲבָדֵי ה' וְצַדִּיקֹתָם, מֵאֲתֵי--נְאֻם-ה'."

המשפט

לאחר שהודעתי שאנו אשמים בכל כתב האישום ואנו רק מצפים לפסק הדין, אני מבקש מהקב"ה את רשימת הסנגורים שיהיו לצדי, כולל נשותיו, אמה שכינה עליונה, מלכת השבת התורה, שמים וארץ ואמה שכינה כנסת ישראל, כל המלאכים העליונים והתחתונים, כולל אבותינו ואמהותינו הקדושים בכל הדורות.

ביקשתי שהקב"ה יישב על כסא הרחמים והחסדים הגדולים, כי לא יצדק בפניו שום אדם ושום אומה, כי איננו מבינים את התורה.

הקב"ה נעתר לי. על כסא החסד, שהיה בצד ימין, היה אור חזק, המראה את ישיבת ה' על כסא החסד והרחמים, כפי שהבטיח. בצד ימין המאזניים של בית המשפט, שהיו ענקים. על כף שמאל של המאזניים דלק נר מטאפיסי של נשמת עם ישראל, ככתוב במשלי פרק כ': " כַּז נֵר ה', נְשָׁמַת אָדָם", המציין את נשמת עם ישראל בעולם הדינים, ששם הונחו כל חטאי עם ישראל מיציאת מצרים ועד היום. במטוטלת הימנית של המאזניים הונחו מצוות עם ישראל.

לאחר בקשת סליחה ובקשת רחמים, בשם עם ישראל לדורותיהם, התחלתי לתאר את ההיסטוריה, כשאני מדגיש כי את כל המכשולים, העורלות, המסכים ומלאכי החבלה שברא ה', ככתוב בישעיהו פרק מ"ה: " יִצְרָא אֹר וּבֹרָא חֶשֶׁד, עֲשָׂה שְׁלוֹם וּבֹרָא רָעִי, וְכֵן נֹאמַר עֲיִי אֱלִיהוּ הַנְּבִיא, בְּמַלְכִים א פֶּרֶק י"ח: " לִזְעַנְנִי ה', עֲנַנִּי, וְנִדְעוּ הָעַם הַזֶּה, כִּי-אֲתָה ה' הַאֱלֹהִים; וְאֲתָה הַסַּבְּתָ אֶת-לִבִּים, אֲחֲרָנִית", ובישעיהו פרק נ"ד: " טו וְאֲנֹכִי בְּרֵאתִי מִשְׁחִית, לְחַבְלִי, וּבִישְׁעִיהוּ פֶּרֶק ס"ג: " יִזְכֹּרְךָ לְמָה תִּתְעַנּוּ ה' מְדַרְכֶּיךָ, תִּקְשִׁיחַ לְבַנּוּ מִיִּרְאָתָךְ; שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ, שְׁבֹטֵי נִחְלָתְךָ".

לכן, קשה מאד לעבור מכשולים אלה שבראת אבי אלוהי ישראל, ולכן אין זה פלא שרק שני אנשים בכל ההיסטוריה הצליחו לעבור מכשולים אלה, בעזרתך, כדי שיחברו עולמות עליונים ביותר עם עולמות תחתונים, כפי שעשו חנוך בן ירד, שהוא המלאך מטטרון, ופנחס הכהן, שהוא אליהו הנביא, שהוא יעקב אבינו, שת בנם, של אדם וחווה, וכן גם נשמת המלאך רזיאל, שהוא צמצום המלאך מיכאל, שלימד את אדם וחווה את התורה בעולמות תחתונים.

ביקשתי להפריד בין מצוות של דבקות בקב"ה באהבה ובין דבקות ביראה. המצוות באהבה מציינות את עולמות הרוח והבינה וקשה להעריכם, המצוות שביראה את עולמות הנפש (עשייה).

אהבת ה' מציינת גם את קידוש ה', ונקראת "בכל מאודך", ומציינת את עולמות המח והעיניים. מצווה זו לא תסולא בפז ומוסיפה משקל רב על מאזני בית המשפט העליון. למרות שלפנו הוא לב של אבן והקב"ה מסתיר פנים מאיתנו אנו עשינו את מצוות ה' בדרגותיהם השונות. הישיבה בגלות הייתה בית כלא. בקיעת נשים הרות אינה קידוש ה' בלבד אלא גם הצאצא מתווסף להרוגי מלכות, בכל שלבי ההיריון. הרג ילדים והעם גורם למתים להפסיק לקיים מצוות והם אינם יכולים לתקן את נשמתם, ככתוב בספר בראשית פרק ט': "ה' וְאֵת אֶת-דְּמֹמְכֶם לְנַפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ, מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשׁוּ; וּמִיַּד הָאָדָם, מִיַּד אִישׁ אָחִיו--אֲדַרְשׁ, אֶת-נַפְשׁ הָאָדָם", וזה כולל את כל העמים, ככתוב בספר דברים פרק כ"ו: "וְיִטְּ וְלִתְתֹדַע עֲלֵיוֹן, עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה, לְתַהֲלָה, וְלִשְׁמֹת וְלִתְפָּאֲרָת", כלומר שאר הגויים הם חלקים שונים מגופם ומנשמתם של אדם ראשון וחווה. זו הסיבה שביציאה למלחמה צריך לבקש רשות מ-ה'.

הוזכרו גם מעשיהם של הגויים, שבגלל הפורענויות נמנע מאתנו להשלים את התיקון. כאשר הרגו חכם גדול בתורה, למשל, שהחל לתקן את נשמתו, התיקון נפסק במותו, וכשהוא חוזר בגלגול נשמתו אינה זוכרת את הגלגול הקודם וקיימת האפשרות שהוא יהרוס את חלק התיקון של נשמתו בגלגול הקודם. יש גם כעס על העברת יהודים על דתם, בין ברצון ובין באונס. פנייה אל רחמי אבינו שבשמיים, ככתוב בתהילים פרק ל"ג: "יג משמים, הביט ה'; ראה, את-כל-בְּנֵי הָאָדָם. יד מִמְּכוֹן-שִׁבְתּוֹ הַשָּׁמַיִם--אֵל כָּל-יִשְׂרָאֵל. טו הִצֵּר יַחַד לָבָם; הַמְּבִיֵן, אֵל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם."

יש גם מכשולים, מסכים ועורלות בעולמות ובגוף האדם שאותם קשה לעבור, כמו חטא העגל, חטא מסה ומריבה, חטא המרגלים ובעל פעור וכו' שיצרו עוד מלאכי טומאה גבוהים שחוסמים לנו את העולמות, וגם העמלקים לסוגיהם, שנוצרו מחטאי העם ורודפים אותנו ומקטרגים עלינו ואין אנו יכולים להשמידם עד לחזרת כל העם בתשובה או בואו של המשיח, שליח ה' ביקום, שהוא מכין הגאולה, ככתוב במלאכי פרק ג': "א' הֲנִי שֶׁלַח מְלֹאכֵי, וּפְנֵה-דָרָךְ לְפָנָי...."

יש גם מחזור גדול של נידה ביקום, כל 10 שנים, שיוצרים מלאכי טומאה, שנפלטים לארץ וממשיכים בפעולתם, שהם חלק ממעשה מחשבת הבריאה, כי כל המעשים הנעשים בעולם הזה נזרעו ע"י מחשבת הבריאה, ככתוב בהושע פרק ב': "וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, כְּחֹל הַיָּם, אֲשֶׁר לֹא-יִמַּד, וְלֹא יִסְפָּר; וְהָיָה בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר-יֵאמְרוּ לָהֶם, לֹא-עָמִי אַתֶּם, יֵאמְרוּ לָהֶם, בְּנֵי אֵל-חַי. ב וְנִקְבְּצוּ בְנֵי-יְהוּדָה וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל, יַחְדָּו, וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד, וְעָלוּ מִן-הָאָרֶץ: כִּי גְדוֹל, יוֹם יִזְרְעֵאל". יזרעאל = יזרע-אל.

הזכרתי גם את פעולת בלעם בן בעור, את בלק בן ציפור והמדיינים ועכן בן כרמי שחסמו במעשיהם את המעברים בין העולמות מבלי יכולת לסלקם או לחסלם, ואת המלך שאול, שאם היה ממלא את

ציווי ה' במלואו היה מושמד גם אגג מלך עמלק השמימי, שהיה מעובר באגג מלך העמלק הארצי, מה שהיה מסיר עורלה גבוהה מעם ישראל ומתקן את חטא משה ואהרון במי מריבה, את חרם עכן בן כרמי ואת מעשה שאול המלך, כי לאחר מעשיו נגזרה גלות על עם ישראל שאותה לא הצליחו לבטל מלכות בית דוד. לכן ניבאו, באותה תקופה, צאצאי שמואל הנביא ובני קורח, על גלות ועל מעשיהם של הגויים לפני הגלות הראשונה. נבואה זו מתאימה גם לגלות השנייה.

וכן כתוב בספר דברים פרק ז': "כב וְנָשַׁל ה' אֶלְהֵיךָ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵל, מִפְּנֵיךָ--מֵעַט מְעַט: לֹא תֹכַל פִּלְתֵם מֵהָר, פֶּן-תִּרְבֶּה עַלְיְךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה", ותוצאה מכך היא שלאחר שהמלחמות הסתיימו בכיבוש הארץ התחיל העם להתערבב ולהתמזג עם העמים שלא השמיד והם העבירו חלקים ממנו על דתו. בכך נסתם הגולל על כיבוש הארץ ושמירה מעריות, שלא בקדושה, ונוצרו, בעקבות חטאי עם ישראל, עורלות חזקות ביקום, החוסמות את שערי היקום, שהפכו למוקש לעם ישראל.

גם נישואי התערבות גרמו ללידת צאצאים עם קליפות רבות שהביאו עלינו עונשים כבדים. עבודה זרה, ניאוף וזנות (עריות שלא בקדושה הן הלכות עבודה זרה), כך גם חלק מהשבטים, ששורשם בעמלקים, שבאו דרך הנישואים עם הכנענים, כמו אפרים ומנשה, בני יוסף, שאמם אסנת, היא בת דינה שנאנסה ע"י שכם בן חמור הכנעני, כך גם שאול בן הכנעני. ושלח בן יהודה, כפי שאמרה דבורה הנביאה בספר שופטים פרק ה': "יָד מִנִּי אֶפְרַיִם, שָׁרָשׁ בְּעַמְלֵק, אֲחֵרִיךָ בְּנִימִין, בְּעַמְמִיךָ; מִנִּי מְכִיר, יָרְדוּ מִחֻקִּים".

אך כל מה שקרה הוא חלק ממחשבת הבריאה שנועד להוציא מעם ישראל את הנשמות והניצוצות של הנשמות הנמוכות ביותר מתוך נשמות אדם וחיה, הנמצאות השאול ובארץ הרפאים, ששם מקור הטומאה הגבוה ביותר.

המשכתי להראות, במשפט, את הייחודיות של חלקים מעם ישראל, כמו 7000 איש ממלכות שומרון שלא השתחוו לבעל, כמו עובדיה, המנכ"ל של המלך אחאב, שהסתיר 100 בני נביאים וכלכלם. הזכרתי את מלחמת האחים בין מלכות שומרון ומלכות יהודה, שבה לקח צבא שומרון אלפי שבויים מבני יהודה, ויצא מהם נביא שהזהיר אותם שאם ייקחו את אחיהם בשבי או ימכרו אותם יכעס ה'. זה מראה על כוחה של התורה. אפילו מלכות שומרון, החילונית, שחררו את השבויים ונתנו להם אוכל ובגד ללבוש וגם חלק מהשלל, כלומר מצוות התורה גברה על החומר. גם כמה מלכים ממלכות יהודה ניסו להחזיר את העם לאביהם בשמים אך נכשלו, ברובם, בגלל עורלות הלב ועיקשות הצוואר.

בסוף, המאזניים נטו נטייה ברורה לצד ימין. הנר, שבצד שמאל, עלה למעלה, במיוחד לאחר שנתרמו 1300 נר, שנתנו חלק מתלמידי, שיכלו לתת לי, לצדקה. המלאך מיכאל פנה אלי ואמר לי שכדאי להפסיק. ביקשתי להעביר מסר שיש לי עוד בקשה לקב"ה והיא לקבל את חותמת ה' על המשפט ואת

גזר הדין, ללא יכולת לקטרג או לערער על החלטות בית המשפט, כי גם בשמים יש ערעור על החלטות משפט, במיוחד על עם ישראל, כי מהם מצפים ליותר לאחר שקבלו את התורה ויצאו ממצרים.

ביום שבת, בעת התפילה, קיבלתי עצה מאמא שכינה עליונה, מה לעשות לאחר שמידת הרחמים גברה על מידת הדין. לכן הייתה הפנייה אל אבי אלוהי ישראל.

מלכי אבי אלוהי ישראל (כך הייתה הפנייה בכל מהלך המשפט), בתחילת ההכנות למשפט נתת לי סגורים כבדי משקל לצד הסגוריה והם אמא שכינה עליונה, שהיא מלכת השבת ואשתך, ראשי מלאכים עליונים וצמצומם באבותינו ואמהותינו הקדושים, שהם אדם וחיה, חנוך בן ירד ועד נח, שם, עבר, יפת וחם ועד אברהם, יצחק ויעקב ובני יעקב וראשי המשפחות, שהסגור שלהם על עם ישראל היה כבד משקל וכף המאזניים ירדה לצד ימין, באופן מוחלט.

אתה מלכי אלוהי ישראל, אמא שכינה עליונה ועם ישראל, שהוא שכינה כנסת ישראל, אחד הם, כולל כל המלאכים, שצמצומם הן הנשמות שירדו לתקן את העולמות, כי אנו נשמות חלקים מגופך בעולמות תחתונים, מכף הרגל ועד החזה, מכיוון שקבעת שהם הסגורים, מבקש אני שגם אתה תלבש את כובע הסגוריה ותחתום על התוצאה ללא יכולת ערעור של הקטגוריה (השטן ומלאכיו).

תשובת ה' : בני, ניצחתני, וחתם בחותמת האמת על פסק הדין – זכאי.

ושלח אותי לקטוף ענף דק משיח הגרניום שהיה בחצר ואמר לי שזה המטה שלי להמשך המלחמות על מלאכי הטומאה והשמדתם, והוא יהיה בארון הצמוד לארון הברית, שנמצא בביתי, ויועבר, יחד עם שאר הכלים שקבלתי מהקב"ה להכנת הגאולה (כמו חרבות ה', שרביטים וכד'), לבית המקדש לכשיבנה. שבו נמצאים כל האותות שקבלתי למלחמות השונות בעמלקים, למיניהם. כלומר, הענף, שהוא כל כך שביר, ברצות האל הוא כלי נשק של יום הדין.

- עשיתי ואני עושה דברים רבים נוספים, כמו הגעה לבית המקדש העליון ביותר, כניסה לגן עדן ע"י פתיחת שערי מחדש עם הסרת הכרובים והסרת החרב המתהפכת, נישואי הקב"ה לשכינות, עליונה ותחתונה, הסרת מסכים ועורלות בעולמות עליונים, השמת מלאכים עליונים כשסתומים אל-חוזרים כדי למנוע חזרה למצב התוהו, השמדת ארץ הרפאים והמלאכים הממונים על השאול, הורדת האורות החיוביים לעולמות אלה, ככתוב בישעיהו פרק כ"ו: **"יט**... כִּי טַל אֹרֶת טַלְדָּה, וְאַרְצָה, רְפָאִים תִּפְּיל. כֹּל אֱלֹהִים וְדַבְרִים נֹסְפִים מְפֹרְטִים בַּסֶּפֶר הַחַזְיוֹנוֹת שֶׁל חִיבוּר שְׁמִים וְאַרְצָה וְהַגַּעַת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא.

לסיכום: לאחר שהושמדו מלאכי הטומאה הגבוהים, שנוצרו מחטא אדם וחיה, לאחר המשפט ולאחר נישואי הקב"ה עם אמא שכינה עליונה שנערכו בשנת ה-תש"ס ועם אמא שכינה כנסת ישראל בפסח ה-שתס"ה, **בוטלו כל הצומות והפכו לחג.**

הבהרה : עקב היות נשמתו בעולמות גבוהים ביותר, אם חלילה אומר דבר שקר נשמתו תישרף מיד.
והקב"ה מעביר אלי את כל פירושי התנ"ך ואני אשמח לפרש כל דבר שנמצא במחלוקת או שאין לו
פירוש עד היום, כולל הנביאים יחזקאל, דניאל ואחרים שלא הצליחו לפרשם עד היום.